

ปัญหาการปรับบทลงโทษกรณีเหตุการณ์เหตุกรรจ์ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔
มาตรา ๖๙ วรรคสอง (๒), ๗๓ วรรคสอง (๒) และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗
มาตรา ๓๑ วรรคสอง (๒)

ความผิดฐานทำไม้หวงห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาต และทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยไม่ได้รับอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๗๓ วรรคสอง (๒) และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๐๗ มาตรา ๓๑ วรรคสอง (๒) และความผิดฐานมีไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูปไว้ในครอบครองเป็นต้น
หรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน ตามพระราชบัญญัติป่าไม้
พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๖๙ วรรคสอง (๒) นั้น ขนาดของไม้ต้นหรือท่อนจะต้องมีขนาดใหญ่พอควร พอที่จะถือ
ว่าเป็นไม้ต้นหรือไม้ท่อนได้ เมื่อคดีได้ความว่าจำเลยทำไม้และทำอันตรายด้วยประการใด ๆ แก่ไม้กระถินป่า
ไม้อ้อยช้าง และไม้หัวแมงวัน แล้วตัดท่อนไม้ออกเป็นท่อน ได้ไม้กระถินป่า ๑๑ ท่อน ปริมาตร
๐.๕๕ ลูกบาศก์เมตร ไม้อ้อยช้าง ๒๕ ท่อน ปริมาตร ๐.๗๓ ลูกบาศก์เมตร และไม้หัวแมงวัน ๑๑ ท่อน ปริมาตร
๐.๕๓ ลูกบาศก์เมตร อันเป็นไม้หวงห้ามซึ่งขึ้นอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และมีไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูป
ไว้ในครอบครองโดยมีได้รับอนุญาต แม้จำนวนไม้ที่จำเลยทำไม้และมีไว้ในครอบครองจะมีจำนวนรวมกันถึง
๔๗ ท่อน แต่ไม้ทั้งหมดมีปริมาตรรวมกันเพียง ๑.๘๑ ลูกบาศก์เมตร เท่านั้น แสดงว่าไม้หวงห้ามดังกล่าว
เป็นเศษไม้เล็กไม้น้อย อันมีลักษณะเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ไม่มีลักษณะเป็นต้นหรือท่อนตามความหมายของ
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๖๙ วรรคสอง (๒), ๗๓ วรรคสอง (๒) และพระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๓๑ วรรคสอง (๒) จึงไม่อาจลงโทษจำเลยตามบทบัญญัติดังกล่าวได้
จำเลยคงมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง, ๗๓ วรรคหนึ่ง และ
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๗๗๕/๒๕๖๘)

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๖๙

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา